

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-36/04, API κατά Επιτροπής, καθόσον το Πρωτοδικείο αναγνώρισε το δικαίωμα της Επιτροπής να μην αποκαλύψει το περιεχόμενο των υπομνημάτων της στις υποθέσεις στις οποίες δεν είχε διεξαχθεί ακόμη η επ' ακροατηρίου συζήτηση,
- να ακυρώσει την απόφαση D(2003) 30621 της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2003, κατά το μέρος που δεν ακυρώθηκε από το Πρωτοδικείο στην υπόθεση T-36/04 ή, επικουρικά, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο για να εκδώσει νέα απόφαση με βάση την απόφαση του Δικαστηρίου, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσιούσα ισχυρίζεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναρριθεί για τους εξής λόγους:

1. Πρώτον, το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 (την εξαίρεση που ισχύει για τα έγγραφα των δικαστικών διαδικασιών), καθόσον δέχτηκε ότι η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να εκτιμά συγκεκριμένα κατά πόσον οφείλει να επιτρέψει την πρόσβαση στα γραπτά υπομνήματά της πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Η ερμηνεία αυτή (i) είναι αντίθετη με τις πάγιες αρχές που διέπουν την ερμηνεία της εξαίρεσης που ισχύει για τα έγγραφα των δικαστικών διαδικασιών και που γίνονται δεκτές σε άλλα σημεία της απόφασης, (ii) στηρίζεται στο ανύπαρκτο δικαίωμα της Επιτροπής να υπερασπίζεται τα δικαιώματά της «ανεξάρτητα από οποιαδήποτε εξωτερική επιρροή», (iii) βασίζεται σε προδήλως εσφαλμένα νομικά επιχειρήματα, καθόσον γίνεται επίκληση της «αρχής της ισότητας των όπλων», (iv) κακώς δεν δέχεται τη σημασία των κανόνων άλλων δικαστηρίων, τα οποία επιτρέπουν την πρόσβαση στα δικόγραφα πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση, και (v) κακώς στηρίζεται στην ανάγκη προστασίας της πρακτικής αποτελεσματικότητας των διαδικασιών που διέπουν την ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων συζήτηση των υποθέσεων κεκλεισμένων των θυρών.
2. Δεύτερον, το Πρωτοδικείο παρερμήνευσε την έννοια του όρου «υπερισχύον δημόσιο συμφέρον» που χρησιμοποιείται στο τέλος του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού, καθόσον δέχτηκε ότι το γενικό δημόσιο συμφέρον να γίνει γνωστό το περιεχόμενο διαδικασίας εκκρεμούς ενώπιον των κοινοτικών δικαιοδοτικών οργάνων δεν μπορεί να υπερισχύει, όταν πρόκειται για γραπτά υπομνήματα που έχουν κατατεθεί ενώπιον των οργάνων αυτών, των συμφερόντων που προστατεύονται χάρη στην εξαίρεση που ισχύει για τα έγγραφα των δικαστικών διαδικασιών.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) στις 12 Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-36/04, Association de la presse internationale ASBL κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-532/07 P)

(2008/C 22/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσιούσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Docksey και P. Aalto)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Association de la presse internationale ASBL (API)

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει εν μέρει την παραπάνω απόφαση του Πρωτοδικείου, καθόσον ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής να αρνηθεί να επιτρέψει στην API, από την ημερομηνία της επ' ακροατηρίου συζήτησης, την πρόσβαση στα έγγραφα όλων των δικών, πλην των διαδικασιών λόγω παραβάσεως κράτους μέλους,
- να αποφανθεί οριστικά επί των ζητημάτων που αποτελούν αντικείμενο της αναίρεσης,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στην υπόθεση T-36/04 στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή τόσο σε εκείνη υπόθεση όσο και στην παρούσα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, πρώτον, η ερμηνεία από το Πρωτοδικείο της εξαίρεσης που ισχύει για τα έγγραφα των δικαστικών διαδικασιών συνιστά νομικό σφάλμα, καθόσον το Πρωτοδικείο ερμήνευσε την εξαίρεση αυτή υπό την έννοια ότι τα κοινοτικά όργανα πρέπει να εξετάζουν κατά περίπτωση τις αιτήσεις πρόσβασης στα γραπτά υπομνήματά τους, εκτός από τις υποθέσεις λόγω παραβάσεως κράτους μέλους, από την ημερομηνία της επ' ακροατηρίου συζήτησης. Συναφώς η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι τα συμπεράσματα του Πρωτοδικείου δεν είναι συνεπή με τη συλλογιστική του, ότι το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη το συμφέρον για ορθή απονομή της δικαιοσύνης ή το συμφέρον άλλων προσώπων που αφορούσε η διαδικασία και ότι το Πρωτοδικείο εξέτασε μόνο τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις ενός από τους διαδίκους. Μολονότι τα υπομνήματα που καταθέτουν τα κοινοτικά όργανα στα δικαστήρια δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001 (1), το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στην κοινοτική νομοθεσία ούτε στη νομολογία του Δικαστηρίου.

Δεύτερον, η ερμηνεία από το Πρωτοδικείο της εξαίρεσης που ισχύει για τις έρευνες συνιστά νομικό σφάλμα, καθόσον το Πρωτοδικείο ερμήνευσε την εξαίρεση αυτή υπό την έννοια ότι η Επιτροπή πρέπει να εξετάζει κατά περίπτωση τις αιτήσεις πρόσβασης στα γραπτά υπομνήματα των διαδίκων στις κατά το άρθρο 226 ΕΚ υποθέσεις λόγω παραβάσεως κράτους μέλους από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης, ακόμη και στις υποθέσεις οι οποίες, μολονότι έχει εκδοθεί απόφαση, δεν έχουν ακόμη επιλυθεί· κατ' αυτό τον τρόπο αποδυναμώνεται η ικανότητα της Επιτροπής, ως θεματοφύλακα των Συνθηκών, να εξασφαλίζει την εκ μέρους των κρατών μελών τήρηση των υποχρεώσεων που υπέχουν από το κοινοτικό δίκαιο.

Τρίτον, η ερμηνεία από το Πρωτοδικείο της εξαίρεσης που ισχύει για τα έγγραφα των δικαστικών διαδικασιών συνιστά νομικό σφάλμα, καθόσον το Πρωτοδικείο ερμήνευσε την εξαίρεση αυτή υπό την έννοια ότι τα κοινοτικά όργανα πρέπει να εξετάζουν κατά περίπτωση τις αιτήσεις πρόσβασης στα γραπτά υπομνήματά τους στις υποθέσεις στις οποίες έχει εκδοθεί απόφαση, αλλά οι οποίες είναι συναφείς με εκκρεμείς υποθέσεις, πράγμα που αποδυναμώνει την ικανότητά τους να προασπίζουν τα συμφέροντά τους ενώπιον των κοινοτικών δικαιοδοτικών οργάνων και αποδυναμώνει την ικανότητα της Επιτροπής, ως θεματοφύλακα των Συνθηκών, να επιβάλλει την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου.

(¹) ΕΕ L 145, σ. 43.

Προσφυγή της 30ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-541/07)

(2008/C 22/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Μ. Πατακιά)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— Να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία απαγορεύοντας στην απόφαση 12078/1343 της 3ης Μαρτίου 2004 του Υπουργού Μεταφορών, όπως ερμηνεύθηκε βάσει της εγκυκλίου 45007/4795 της 28ης Ιουλίου 2004, η οποία εκδόθηκε από τη Διεύθυνση Οδικής Ασφάλειας και Περιβάλλοντος, την τοποθέτηση στους υαλοπίνακες γενικά των οχημάτων μεμβρανών υαλοπινάκων οι οποίες κατασκευάζονται ή/και πωλούνται νομίμως στην αγορά άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις των άρθρων 28 και 30 Συνθήκης ΕΚ.

— Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Κατόπιν καταγγελίας, η Επιτροπή εξέτασε την ελληνική νομοθεσία που απαγορεύει την τοποθέτηση μεμβρανών υαλοπινάκων στους ανεμοθώρακες και γενικά στους υαλοπίνακες οχημάτων.
2. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η εν λόγω απαγόρευση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 92/22/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2001/92/ΕΚ και πρέπει να εξετασθεί στο πλαίσιο των άρθρων 28 και 30 ελλείψει εναρμόνισης σε κοινοτικό επίπεδο.
3. Η απαγόρευση αυτή συνιστά μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος με ποσοτικό περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, που αντιβαίνει στις διατάξεις του άρθρου 28 ΕΚ, δεδομένου ότι συνιστά εμπόδιο, στην πράξη, στο εμπόριο στην Ελλάδα τέτοιων μεμβρανών που νομίμως κατασκευάζονται και κυκλοφορούν σε άλλα κράτη μέλη.
4. Η Επιτροπή παρατηρεί επίσης ότι οι ελληνικές αρχές δεν έχουν επιτύχει να προσκομίσουν επαρκείς αποδείξεις ως προς την αιτιολόγηση του μέτρου και την ταυτόχρονη τήρηση της αναλογικότητας.
5. Ειδικότερα, δεν αποδείχθηκε ότι υπάρχουν κριτήρια για να διαπιστωθεί, κατά τη διενέργεια ελέγχων, αν οι εν λόγω μεμβράνες πληρούν ορισμένες ελάχιστες προϋποθέσεις, κατά τον ισχυρισμό των ελληνικών αρχών.
6. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι η εν λόγω νομοθετική ρύθμιση συνιστά παραβίαση του άρθρου 28 ΕΚ η οποία δεν δύναται να δικαιολογηθεί βάσει του άρθρου 30 ΕΚ ούτε από επιτακτικές απαιτήσεις δημοσίου συμφέροντος, κατά την έννοια της νομολογίας του ΔΕΚ.

Προσφυγή της 10ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-548/07)

(2008/C 22/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και Μ. van Beek)

Καθής: η Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— Να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας 96/34/ΕΚ (¹) σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια, που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και τη CES, και ειδικότερα δυνάμει των ρητρών 1 παράγραφος 2, 2 παράγραφος 1, 2 παράγραφος 3 στοιχείο β), 2 παράγραφος 3 στοιχείο ε) και στ), 2 παράγραφος 4 και 2 παράγραφος 6 της συμφωνίας που επισυνάπτεται στην εν λόγω οδηγία.

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.